

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 367.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e105068/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848. Beretning No. 87. om Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Tre og tredve Aabede.

(Sætt)

Bregendahl: Her vil jeg blot sige, at saavidt jeg erindrer, har dette Punkt ikke været specielt givet til Behandling for Forsamlingen i Udvalget, men jeg antager imidlertid, at Udvalget naturligt maatte forhaandledes, at naar Rigt indtræder, maatte Udvalget behandle, og det kan man sige, ligesom ogsaa i sine Ordene, naar det hedder, at han erholdt Udvalget med at behandle til Udbringning for et eller flere Aar indtil haand 2de Aar; det er her ikke sagt, at det specielt er Udvalget af Udvalget, som Udvalget "Bredvid" skal referere sig til. Heraf følger vel, at det kan er i fredeid, at en saadan Udvalgte indbræmmed, men naar fredeid oplyser, saa man Udvalget ogsaa oplyser. Jeg vil i Aendring af § 16 bemærke, at ogsaa Udvalget har været opmærksom paa den Fluctuation i Udbringningsmaaden, der kunde betyde ved Bestemmelsen i § 16, ikke blot paa Grund af tilfældige Omstændigheder, men ogsaa paa Grund af ganske naturlige Forhold, saaledes som ogsaa den ærede Rigtmand for Høbenhavn 2de District (Kjæbe) har bemærket, navnlig ved Forhold, der fandt Sted i 1832, nemlig det betydeligt ringere Antal Høstere, der vil betyde, at der i Aaret 1834 vil være flere Udbringningsmaaden, og at der følger da vil være en mindre Udbringningsmaade; men denne Forhold er imidlertid ikke af nogen særlig Betydning, og man har troet, at de Omstændigheder, der kunne betyde en større eller mindre Fluctuation, nogenlunde vilde være hinanden, og navnlig at Fluctuationen ikke vilde blive særlig stor, da det altid vil være en langt større Gæst for Ringe med det 2de eller 2de Aar at ferrette Gæstfærdigheden end med det 2de; og naar først de første 3 Aar ere gaaede, har man troet, at Forholdene nok vilde udvæne sig, og at Virkningen af Fluctuationerne ikke vilde være saa følelig. Det kan ikke nægtes, at i de første 3 Aar kan det nok være, at denne Ret til Udvalgte af Udbringningen kan faae nogen Indflydelse paa Udbringningsmaaden; men det er dog af de Omstændigheder, der ikke kunne tillægges nogen særlig Bøgt, og som det vil være foruden med særlig Bøgt at kunne faae betrykkede.

Hjertens-Høring: I Aendring af sidste Membrum af § 18 skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om det forudsættes, at den, der har paataget sig 8 Mars Rådlig Tjeneste i Hæren, kan komme til at udtræde af den Stilling uden egen Skyld; for det Tilfælde synes det nemlig noget hæderligt, at de 4 Aar, f. Ex., hvortil han havde stent, ikke skulde komme ham til noget Nædrag i hans øvrige Tjenestetid. Der blev navnlig i den Afhandling, hvortil jeg er Medlem, opstillet det Spørgsmaal, hvortil det kunde gaae til, at den, naar han havde paataget sig 8 Mars Rådlig Tjeneste, kunde komme til at træde ud af sin Stilling, og hvortil forskellige Forsøge der berodder kunde anses indførelse.

Bregendahl: Man har tænkt sig her, at saadan Udtrædelse ikke vilde ske uden efter Bestemmelser og betingelser, og det vilde saaledes almindeligvis være en Dispensation, en Waabebest, om jeg saa maa sige, fra de militære Autoriteter, der blev udsættede efter Bestemmelser og Betingelser.

Ordfører: Jeg maa dog gjøre endnu et Par Bemærkninger. Det er langtfra ikke en ubetydelig Forhold, som kan indtræde ved de af mig berørte Omstændigheder, hvilket ogsaa vil fremgaae heraf, at det i Aaret 1833 var 4000 flere Høstere end i 1832. Chancen for Frugtelse vilde altsaa i det tilsvarende Udbringningsaar blive meget

større i det ene Aar end i det andet, og ligesom vil der ogsaa være en stor Forskel ved at erholde Udvalgte med Udbringningen til det Aar, hvortil Forholdet bliver sig gunstigt; thi det er jo kun af den hele Høstmaenge et ringt Antal, der kan vente at træffe et Forløb, og naar det i et Aar blot f. Ex. var 2000, i et andet Aar 6000, altsaa et tredobbelte saa stort Antal, saa vilde Forholdet være saare udbetellig.

Med Hen syn til det Spørgsmaal, som er opstillet af en æret Rigtmand om Folgerne af Udvalgte fra Cessionen efter § 16, sidste Paragraph, skal jeg bemærke, at jeg rigtig nok har forudsat, at naar den Bestemmelser senere godkjendes, at han havde løstlig Forhold til at udbetale, skulde han heller ikke undergives de betingelser for Udvalgte bestemte Folger; men jeg ser vel, at naar dette ikke er udtrykkelig bestemt, kan det medføre væsentlige Ubehageligheder, og det var derfor vistnok rigtigst, at der blev givet en Bestemmelse betyngende.

Jeg skal endnu bemærke, at hvad Resurrection angaaer, havde jeg tænkt at gjøre en Erindring i Aendring af den sidste Deel af § 16; det hedder nemlig "saafremt Røge", medens det, da det er det samme Subject, som tidligere er omtalt, kunde have "saafremt h a n". Jeg havde ligeledes tænkt at fremsette en Bemærkning i Aendring af § 18, sidste Membrum, men det er bleven uforudset ved hvad der af en æret Deputeret i saa højsæde nemlig er fremført. Det fremkommer mig ikke rimeligt, saaledes som den ærede Ordfører har ment, at den, der frivillig havde paataget sig 8 Mars Rådlig Tjeneste, siden selv skulde ønske sig entlediget paa Grund af Forandring i sin Stilling, naar han da senere skal gjøre fuld Rigtigjensete. Jeg finder dette ikke rimeligt, thi det vil, naar dette skulde blive Tilladelse, ikke være noget videre Ubehageligt, at han da skal gjøre fuld Rigtigjensete.

Lüttichau: Jeg troer, at man her bør lægge Vægt til, at det kan er ganske unge Mennesker, der er Spørgsmaal om, unge Mennesker under 18 Aar, som i Almindelighed indtræde som Fidere, Tambourer og detslige, og man kan dog ikke gjøre saadan Tjeneste gjældende paa samme Maade med Hen syn til dem, som den, der udføres af dem, der indtræde i Armeen med 22 Mars Alderen.

Bregendahl: Jeg troer vistnok, at den ærede Taler befinder sig i en Misforstaaelse, thi den første Deel af første Paragraph af § 18 angaaer kun dem, der indtræde, efterat de have opnaaet 18 Mars Alderen, hvortil det følgende af samme Paragraph angaaer dem, der indtræde før det 18 Aar, men disse kunne ingen Bødtigjensete erholde for den udførte Tjeneste. De, som ere 18 Aar gamle, kunne vistnok endnu kaldes unge Mennesker, og ofte vilde disse vel ogsaa komme til at gjøre Tjeneste i Hæren i saadanne Stillinge, som den ærede Taler sigte til, som Tambourer eller Fidere, og man kan vel ogsaa med Hen syn til det Tilfælde, der omtaltes i Paragraphens anden Deel, tænke sig, at saadanne Indtøider, der have indgaaet en Capitation om 8 Mars Rådlig Tjeneste, senere kunne faae Afstød med deres Vilde. Men man kan dog ikke antage, at de militære Autoriteter i Almindelighed vilde udførlige Røge med hand egen Vilde, istædet ikke uden at haand Forhold har været et saadant, at de maatte udelukke ham fra Tjenesten; men i saa Tilfælde synes det ikke at være nogen Grund til, at den tidligere Tjeneste skulde komme ham tilgode, sjer da han i Almindelighed vil have haand bedre Conditions, end den Barnepligtige vilde have erholdt, naar han var bleven udførelsen. Han vilde saaledes som oftest have gjort Uuderskaffede Tjeneste og derfor opbøttaret en heiere Løn end de Barnepligtige, der udførelsen som Menige, og derfor synes det ikke